

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2014 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii**(Sprawa E-1/14)**

(2014/C 138/07)

Skarga przeciwko Islandii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 10 stycznia 2014 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Xaviera Lewisa i Markusa Schneidera, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, Rue Belliard 35, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

- 1) orzeczenie, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wdrożenia aktu prawnego przywołanego w pkt 18a załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. zmieniająca dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe), dostosowanego do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia, lub nie powiadamiając niezwłocznie Urzędu Nadzoru EFTA o przyjęciu takich środków, Islandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z tego aktu prawnego i art. 7 Porozumienia EOG;
- 2) obciążenie Islandii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Skarga dotyczy niezastosowania się przez Islandię przed dniem 20 kwietnia 2013 r. do uzasadnionej opinii Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 20 lutego 2013 r. dotyczącej niewdrożenia przez to państwo do swojego krajowego porządku prawnego dyrektywy 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. zmieniającej dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe („akt prawny”), przywołanej w pkt 18a załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym i dostosowanej do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia.
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Islandia uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 2 aktu prawnego oraz art. 7 Porozumienia EOG poprzez nieprzyjęcie lub niepowiadomienie Urzędu Nadzoru EFTA o przyjęciu wszystkich środków niezbędnych do wdrożenia aktu prawnego w wyznaczonym terminie.